

[Nina Andersen.]

mennesker, der kun har radioapparater og er radiolyttere, end der er folk, der har fjernsynsapparater. Det er en gruppe, hvis interesser det er naturligt at imødekomme, og det gælder såvel dem, der ønsker at hvile sig og have det lidt hyggeligt, spille et slag kort eller lægge en kabale og samtidig høre lidt musik i radioen, som dem, der ønsker, at de nye ting i tiden, alt det, der dukker op på en række områder, skal behandles og behandles på en ny måde. Endelig er der den nye ting, som også må udvikle sig videre, men endnu kun svagt er begyndt, nemlig et supplement mellem TV-udsendelserne og radioudsendelserne, hvor f. eks. en radioudsendelse kan uddybe et problem, som er rejst i TV, eller TV kan illustrere en ting, som har været udsendt i radio.

Der ligger på dette område mange, mange muligheder. Der findes i radiohuset en medarbejderstab, som har initiativ og arbejdslyst, som er fulde af ideer, og som konkurrerer indbyrdes om at skaffe det bedst mulige frem. At lukke for deres muligheder for fremtidige eksperimenter og fremtidig udfoldelse af initiativ ud fra en ortodoks opfattelse af monopol, det synes jeg ville være forkert.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Der er jo ikke under denne forhandling fremkommet alt for mange nye argumenter. Man synes, man har hørt de fleste nogle gange i forvejen.

Da jeg gik herop, trøstede det ærede medlem hr. Harald Nielsen mig med, at jeg behøvede ikke at tale så længe, thi det, jeg nu sagde, kommer først ud kl. halv tolv i nat!

Til det ærede medlem fru Hanne Budtz vil jeg gerne sige, at det er jo ikke helt let at danse uden om Berlingske Tidende og stiftstidenderne, som har taget det standpunkt, de har, til reklame i fjernsyn og radio. Det havde ligesom lettet på situationen, om der just i denne sammenhæng var kommet et par litterære citater. Jeg synes, det ærede medlem brugte dem for tidligt.

Jeg må i øvrigt sige til det ærede medlem, at det faktisk er en venlighed, at der ned sættes et særligt udvalg til behandling af oppositionens forslag, da det ærede medlems parti jo kan få formandspladsen i dette udvalg.

Det ærede medlem argumenterede imod Berlingske Tidendes opfattelse af de to monopoler og nævnte, at to monopoler trods alt var bedre end ét, idet konkurrence skulle være et nyttigt moment. Men dog på dette område, hvor konkurrencen jo kommer til at afhænge i ikke ringe grad af størrelsen af de pladearkiver, der står til rådighed, plus de orkestre, der kan sættes ind? Jeg havde tænkt mig, hvis det lykkedes i Sønderjylland at stable et sønderjysk orkester på benene, at det kunne få en passende opgave inden for en musiklinje, men det skal altså vise sig, hvor langt vi nu når på det punkt. I hvert fald, konkurrence i det plan kan næppe tilføre befolkningen overdrevent betydelige værdier.

Det ærede medlem omtalte et fjernsynsinterview med mig, som også har været omtalt i forskellige blade, i Berlingske Tidende og i Politiken. I de referater, der er givet, er der visse enkeltheder, der er blevet overhørt, og det er der vel ikke noget at sige til, hvor så mange ting passerer ens bevidsthed, men jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse bringe et par citater, idet jeg har bedt direktør Sølvhøj om at få et stenografisk referat af det, jeg dengang sagde. Jeg talte uden manuskript, og interviewereren spurgte mig:

„Modstanderne mod reklame i dansk TV har jo også anført, kulturminister Julius Bomholt, at TV-reklameringen vil tage livet af en række dagblade og derved betyde en fare for demokratiet. Har man taget det med i overvejelserne?“

Jeg svarede: „Det har man naturligvis. Det er et meget alvorligt spørgsmål. Der er utvivlsomt mange blade, der kører i nærheden af kanten, og for dem er der altså anledning til en ekstra overvejelse. Jeg tør vel sige det sådan, at et flertal i radiorådet må formodes at være imod reklame — muligvis også et meget stort flertal i folketinget, i hvert fald i min gruppe i folketinget. Personlig har jeg altid taget afstand fra reklame i radio og fjernsyn; jeg synes, vi får den sobreste udsendelse uden reklame, men jeg erkender, at der kan komme situationer, der gør det nødvendigt, at vi tager sagen op til realøsning.“

Intervieweren: „Skal vi forvente, at 50 mill. kr. fra TV-reklameringen bruges